

SZÉKELYFÖLD

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HIRLAP.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, egyes szám ára 6 kr.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
IFJABB DOBAY JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZABÓ ALBERT KÖNYVNYOMDÁJA K.-VÁSÁRHELYT.
Hirdetések díjszabály szerint. Nyilttér sora 10 kr.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben, elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Románia.

Évek óta hiában várjuk, a Romániával való kereskedelmi szerződés nyélbe ütését. Minden évnegyedben hoz a napi sajtó egy-egy rövid híreस्कét, hogy a tárgyalások javában folynak, de úgy látszik, hogy a kész-szerződéstől még vajmi messze állunk. Hanem e helyett kapunk Romániából olyan híreket, mik igazán megdöbbentik az embert. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy az a kicsi félművelt ország szertelen ön-hittségétől elkapatva, bele akar szólni egy nagy hatalom belügyeibe, nem ugyan hivatalosan hivatalos közegei által, hanem köz-

véleménye által, mely úgy látszik nem jó néven veszi, hogy a magyar állam erőszakkal kezdi megfékezni a román izgatókat s hazaárulókat.

Sturdza miniszter- viselt liberális szenátor hozta szóba a dolgot és szemére vetette a kormánynak, hogy nem járt közbe az erdélyi románok és a magyar kormány közt az előbbiek érdekében. Lahovary külügyminiszter erre azt felelte, hogy ő nem kezdhet olyasmibe, a minek csak kudarcz lehet a vége. Mi jogczímen avatkozzék ő egy idegen nemzet kormánya és alattvalói közt forgó dolgokba? És mit szólnának a románországi politikusok ahhoz, ha valamely idegen hatalom beavatkoznék Románia belügyeibe? Sturdza ur beszéde, a külügyminiszter szerint, megvetni való hóbort.

És mindenesetre helyesen volt mondva, de ezzel a román-ügy befejezve koránt sincs. Egy hivatalos nyilatkozattal egy Sturdza-féle felszólalást el lehet intézni, de nem lehet elnyomni a Romániában forrongó eszméket s vágyakat, melyek abban kulminálnak, hogy a hivatalos Románia s az egész román nemzet nyújtson segítyt az elnyomott magyarországi testvéreknek, vagyis vegye pártfogásába egy más állam alattvalóinak büns üzelmeit. Ha ilyen felszólalások történhetnek a román felső házban, miért ne történhetnek a romániai nép között a memorándum, a replika, a bécsi zarándoklás, a szebeni gyűlés, a Lukács viselt dolgai, a bukaresti vita, a kolozsvári sajtóperek és a

többi után, a harc megindul egész nyíltan Romániában is s nemsokára megérjük, hogy a román képviselőházban nyilvánosan tárgyalni fogják a mi ügyünket.

Minden jel odamutat, hogy a mi román nemzetiségi kérdésünk nincs befejezve, sőt még csak most kezdődik javában. A magyar bíróságok, esküdtszékek egymás után fogják csinálni a martyrokat s a szomszéd Románia még ünnepet rendez nekik, itt benn pedig az izgató vezérek, a szomszédból nyert erkölcsi segítytől felbuzdulva, még vakmerőbben fogják agitácziójukat folytatni.

Hogy hová fog mindez vezetni s hogy vajjon sikerül-e valamikor e nagygyá nőtt kérdést megoldani s milyen alakban, azt előre tudni nem lehet, de a mi jelenleg czélszerű, tegyék meg a magyar bíróságok s kérlelhetlen szigorral alkalmazzák a törvényt azok ellen, kik a törvényes állapotok ellen izgatni mernek.

0.

A millenium megünneplése. A miniszterelnök tudvalevőleg a képviselőház egyik közelebbi ülésén kifejtette a honalapítás ezredéves évfordulója megünneplésének programmját. Ez a program azonban csak nagy általánosságban volt tartva és a miniszterelnöki előterjesztés tárgyalására kiküldött képviselőházi bizottság előtt a kormányelnök sokkal részletesebb s minden mozzanatra kiterjedő programot fog előterjeszteni.

Ez a bizottság különben Helfy Ignác korelnöklete alatt szerdán tartotta alakuló ülését. A bizottság elnökének egyhangulag Széll Kálmánt

A „Székelyföld“ tárczája.

Üde és kaczer.

(Folytatás.)

— De ez még mind semmi, folytatta Agotai, letéve szivarját. Utóbbi időben rajtettem, hogy féltékeny is tud lenni. Titkolja erősen, és kíméletlenné vált, mikor nevet adtam e gyanúnak de azért újra és újra megtörtént, hogy megint csak gyanuba hozta magát.

Ilyenkor mindig mesteri tökéletességgel adta a közönyöst, mindennap érdeklődött látogatásaim iránt és mindig kifogástalanul kedves volt. Ismerem már ezt a szerepét, mentől jobban bántotta valami, annál szeretősebben mosolygott rám. Tudtam, hogy az a mosolygás csak álarcz e leányon, s hogy nevető szemei, melyekkel rám néz, könyeket rejtenek. De mire való volt ez az álarcz? Én látni akartam azokat a könyeket. Minden ostobaságom, a mit elkövettem, mind ezért az egy jelenetért történt.

Nevetve csóváltam meg a fejemet.

— Annyi kétségtelen, hogy sokféle módját ösmerem az udvarlásnak, de a hogy te csinálod, egészen új előttem. Soha se hallottam, hogy valaki ilyen eszközökkel jusszon egy szép, fiatal és gazdag leány kezéhez.

— Azt hittem egykor, minden férfinak joga van hozzá, hogy a nőt nyilatkozásra bírja, ha tudja. Most belátom, hogy nagyot tévedtem, egy férfinak soha sem lehet ambíciója, olyanra vinni

rát a nőt, a mi a nőesség ellen van. Ezt magyarázta meg nekem ez a leány, és ezt fogam én neki holnap őszintén bevallani.

Agotai mindig meg szokta tartani a szavát.

A szalonban, hol két év óta otthonosok voltunk, másnap délután nekem ismét a régi szerep jutott. Egészen úgy viseltük magunkat, mind azelőtt mindig; én az első negyedóra végén már sakkoztam Váradynéval az egyik szögletben, közel a kandallóhoz, a másik szögletben Agotai beszélt Helénnel.

Mikor egy óra múlva bucsut vettünk, a lépcsőházban kérdő pillantást vetettem Agotaira.

A fiu mosolyogni próbált, s vállat vont.

— Kétszínű volt világlátásban. Az most is. Ennyi az egész.

— Visszautasított?

— Ahogy veszem. Őszinte voltam, a mint ember lehet. És tudod mit mondott? Hogy meg akarja gondolni, mit válaszoljon. Bolonditani akar, a mint eddig tette.

— És mit akarsz most?

— Semmit. Azaz levelet fogok írni. A levelet nem olvastam. Agotai nem mutatta és én nem kértem. Csak annyit tudtam meg róla, hogy hosszú volt és erős.

Harmadnap aztán olvastuk, hogy Várady Helént eljegyezte Hartmann Kunó császári és királyi kapitány.

Agotai egykedvűen fogadta e választ. Nevetett is és azt mondta rá, hogy nincs köze hozzá.

Ugy tettünk mindnyájan mintha elhittük volna

pedig nyilvánvaló dolog volt, hogy az eset egészen kiforgatta Agotait.

Egy-két hónap múlva aztán maga se tagadhatta már, hogy megváltozott. Nem olvastak többé újságot a segédei és az inasa se heverészhetett nap-hosszat az előszoba divánján, mint azelőtt. A ki beszélni akarta vele, reggel 9 órakor az íróasztala előtt találta és nem mondták többé mosolyogva az emberek, hogy az ügyvéd ur elutazott. Agotai neki dőlt a munkának, mint olyan ember, a kit észre tértett valami és belátta, hogy ha meg akarja menteni a helyzetét, pótolni kell a mulasztásait.

Hat hónapig tartott e küzdelem, ezalatt Agotait nem láttuk sehol. Csak hallottuk róla, hogy rengeteg hátrálékot dolgozott fel, gyönyörű pereket, melyeket elhanyagolni igazi bűn volt.

Egy év alatt Agotai egészen helyre volt állítva. Visszaszerezte a tekintélyét, a megingatott bizalmat, úgy a feleknél, mint a bíróságoknál, egy milliomos esőd pedig, a melyhez ez a bizalom juttatta, teljesen kirántotta anyagi zavarából.

Egy emlékeztetés napon, mikor éppen egy házat vett meg, és az áttáblázásra vonatkozó kérényt épen aláírta, egy lefátyolozott hölgyet bocsátottak be az irodaszobájába.

Várady Helén volt, Hartmann Kunóné. Mikor a fátyolt felvetette, Agotai csak azt látta, hogy a szép asszony sokkal sápadtabb, mint mikor utoljára látta.

Helén leült, s nyugodt közönyös hangon mondta:

választották meg, a ki elfoglalván az elnöki széket, köszönetet mondott a megválasztott bizalomért, hozzátéve, hogy kötelességének fogja tekinteni elnöki működésében a bizottságra ruházott nagy fontosságú missziót a ház intenczióinak megfelelően lehetőleg előmozdítani. A bizottság ezután megválasztotta jegyzőjének Dókus Ernőt s elhatározta, hogy a hozzáutastított előterjesztést a háznak ünnepi szünetelése után fogja tárgyalás alá venni.

A kézdivásárhelyi „Stephanie“ menedékház közgyűlése.

K.-Vásárhely, 1893. decz. 14.

Folyó év december hó 10-én a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleánynevelő-intézet tantermében tartatott meg br. Szentkereszty Stephanie elnök vezetése mellett, az árvaház közgyűlésének lefolyása után, a kézdivásárhelyi „Stephanie“ menedékház évi közgyűlése.

Rég nem látott nagy számú és előkelő közönség gyűlt össze (45 tag) figyelemmel és érdeklődéssel kísérve végig a gyűlés folyamatát.

Báró Szentkereszty Stephanie elnök alkalomszerű, sikerült beszédében szívesen üdvözlővén a megjelent tagokat, hálás köszönettel és elismeréssel emlékeztetve meg azon számtalan jótéteményről, buzgósságról, fáradhatatlan tevékenységről és áldozatkészségről, melyet a „Stephanie“ menedékház létesítése eszméjének tulajdonosa öv. Papp Andrásné az intézet érdekében kifejtett, sajnálattal tudatja, hogy e valóban human gondolkodása nemes hölgy — gyengélkedő egészsége miatt — visszavonul a közügyek teréről. Bejelentvén ennek lemondását az ülést megnyitotta.

A közgyűlés a megnyitót éljenzéssel fogadta s a volt buzgó alelnöknek jegyzőkönyvi elismeréssel adózott.

Második pont Erdélyi Károly rövid, tartalmas és magvas titkári jelentése volt, mely kitünteti, hogy az elmúlt év folyamán 7 öreg vétetett az intézetbe, elhalt 3. Jelenleg 10 élvezi annak áldásait.

A vagyonkezelő bizottság jelentése alapján az intézet vagyona jelenleg 13.664 frt 95 krt tesz, mely összegben benn foglaltatik az 1892. évi növekedés, vagyis 487 frt 09 kr is; ez csekély összeg ugyan, de tekintetbe véve az intézet csak néhány év előtti zavaros pénzügyi viszonyait, lassu, de biztos haladást jelez. A bizottság javasolja, hogy tekintve a kamatláb emelkedését az 505 frtig terjedő kölcsönök 7, azon felüliek után 6% vétessék.

A közgyűlés tudomásul véve a jelentést, jegy-

zőkönyvi elismerését és hálás köszönetét fejezte ki a bizottságnak az intézet vagyonának megvédelmében, rendezésében és kezelésében kifejtett szíves buzgósságáért.

A számvizsgáló bizottság jelentése alapján a közgyűlés M. Székely János ügybuzgó pénztárnoknak — elismerésének kifejezése mellett — megadta a szokásos felmentvényt.

A leltározó bizottság jelentésének tudomásul vétele után az 1894. évi költségvetést hagyta helyben a közgyűlés.

A menház részére történt őszi gyűjtés eredménye 58 frt 21 kr.

Elnök Báróné örömmel jelenti, hogy az elmúlt évben a helybeli takarékpénztár 23, a kisegítő-takarék 15 frt. szíves adománnyal gazdagította az intézet vagyonát.

Gelenczei öv. Fábán Istvánné pedig 25 frtos alapítványt tett.

A közgyűlés, a szíves adakozóknak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott, hasonlóképp Kézdivásárhely város tek. képviselőtestületének az adományozott 6 öl fáért.

Ezek után a közgyűlés érdemeinek elismerésül öv. Papp Andrásné urnő örökös tiszteletbeli alelnökké választotta; az ő helyét pedig nagy lelkesedés között és egyhangulag id. Benkő Pálné urnővel töltötte be, kifejezést adván annak, hogy a volt buzgó alelnök méltó utóda lesz.

A vagyonkezelő bizottság tagjai szintén egyhangulag újból megválasztottak.

Ezek után elnök megköszönve a szíves érdeklődést, a tagok egy szép emléket vivén magokkal, eltávoztak.

Karácsonyesti ünnepély.

A keresztényvilág örömnepét ül. Az áldott Jézus születésével eloszlott a homály, mely az emberiség lelkén ült s ma már pár ezredév óta mind, több-több jót létesít az emberiség tokélete-sebbülhetőségére.

A felebaráti szeretet melege napról-napra terjeszti áldásait s bizonyítja azt, hogy a felvilágosult, igaz vallásos ember nemcsak magának él, hanem igyekszik letörteni könyeit mindazoknak, kiket a sors csapása üldöz vagy nyomorgat.

A szeretet oltárára, hogy mily áldozatokat hozott e város, vidék és az egész megye közönsége, fényesen igazolják a megye területén lévő számos human intézetek, egyletek és társulatok. Ez örvendetes körülményre támaszkodva, nem mulaszthatjuk el ezuttal sem felhívni, mindazok figyelmét, kik a könyörtelenség és felebaráti szeretet-

nek fenséges erényével bírnak, hogy a védtelen árváknak és a tehetetlen öregeknek mint eddig, úgy ez alkalommal is állítsunk karácsonyfát. Mutassuk meg a csillogó karácsonyfa világánál, hogy a jó Isten gondviselő, segítő kegyelme őket általunk védelmébe fogadja; a karácsonyest nekik is örömnép, mint az egész keresztényvilágnak. Rakjuk meg a karácsonyfát áldozatkészségünk világával s bizonyítsuk be, hogy lelkünkben él ama felebaráti szeretet, mely földi életünket egyedül boldogíthatja.

Nem mondjuk, hogy ki, mit küldjön, mert bármi legyen is: a szegény fillére oly kedves Isten előtt, mint másnak a forintja. A tehetségünk és körülményhez mért bármilyen adomány, fényesen igazolja szívünk jóságát, keresztényi szeretetünk becsét.

Tisztelettel kérjük fel megyénk, e város és vidék lakóit és az árvák ügye iránt érdeklődő közönséget, hogy az árvaleánykák karácsonyfájára szánt adományukat Nagy Károly int. igazgatóhoz, a menedékházi öregeket öv. Benkő Pálné urnőhöz, mint a menedékház alelnökéhez küldeni szíveskedjenek.

A háromszékvármegyei „Erzsébet“ árvaleánynevelőintézet és a kézdivásárhelyi „Stephanie“ menedékház kezelőbizottsága nevében.

K.-Vásárhelyt, 1893. decz. 14-én.

Br. Szentkereszty Stephanie, Vajna Károly,
elnök. jegyző.

Különfélék.

— A székely iparosokért. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Potsa József Háromszékmegye főispánjához következő értesítést küldötte: Múltóságos Főispán ur! Az 1891. évi április hó 18-án 9616. sz. a. hivatalbéli elődöntől kiadott leirattal kapcsolatban értesitem Múltóságodat, hogy a m. kir. államvasutak gépgyára és a diósgyőri m. kir. vas- és acélgépgyár felügyelő bizottságának f. évi november hó 17-én kelt 24.593. sz. jelentése szerint a f. évi október hó 15-ike óta egy székely vidéki málázó felvételtet a budapesti gépgyárba. Továbbá, hogy ezen gyárban a jövő hónapokban több ügyes fémestergályos és gyalus vehető fel, ellenben a diósgyőri gyárban — előreláthatólag — új munkás nem lesz felvehető. Fogadja Múltóságod kiváló tiszteletet ösztönöztetést. Budapest, 1893. december hó 8-án. A miniszter helyett: Reiszig s. k., államtitkár.

— Diszokmányok átadása. Említettük volt, hogy Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete Kossuth Lajos nagy hazánkfiát s Jókai Mór koszorús irón-

mért teszem, és nem fog két lehetőség közt ingadozni, hogy melyiket higgye.

Helén egész testében remegett, de összeszorította az ajkait, és csak hosszú szünet után szólalt meg.

— Hogy bánt ön velem éveken át! Mi volt a czélja? Azzal akart egészen rabjává tenni, hogy minden tettével közönységgének adott kifejezést? Mentől zivesebb voltam önhöz, annál ki-méletlenebb volt hozzám, és ha már egyebet nem tehetett, kigunyolt egy-egy gyöngeségemért, ha valamiben elárultam magamat. Másnak ez arra lett volna alkalom, hogy őszintén és becsületesen föltárja előttem a szívét. Vagy meghatottan közleledett volna hozzám az is, a ki nem szeret, és szavakat keresett volna, melyekkel kifejezést ad rokonszenvének, és tiszteletének. Mert ennyit megérdemelhettem mindenkitől, megvárhattam az ellenségetől. És csak éppen öntől nem érhettem el sohasem, öntől, a ki tudta, hogy szenvedek; öntől, a ki azt mondja, hogy mindig szeretett.

— De én beláttam a tévedést még idejében és megtörve kértem bocsánatát.

— Igaz! Két évi keserűségért, két évi gyötrelmért valóban nagy elégtétel volt nekem a magabaszállásnak az a pillanata. Oh, nagyon megvárhattam, mikor először hallottam öntől szavakat, melyekben semmi sem volt abból a fölnemző hangból, mit úgy megszokott. És abban a pillanatban már hinni kezdtem, hogy végre ön megtalálta a saját maga szívét és nem az ön elbizakodott gögös eszével fogok többé szemben állani. De egy kis hibát követtem el; a sokat

— A férjem kilépett a hadseregből, azt talán tudja. Most Olaszországból jövök egyedül.

— És Hartmann? Kérdé Agotai ugyanazon a hivatalos hangon, melyen az asszony beszélt vele.

— Három hónapja nem tudom, hol van.

— Elhagyta?

— Azt hiszem, így szokták mondani, nevetett az asszony. — Én azonban azt hiszem, hogy megszökött, mert magával vitte a az értékpapirjainkat is. Azaz, helyesebben mondva: a vagyonunkat. Most önhöz azért jövök, hogy indítsa meg ellene a válópört. Menekülni akarok a nevétől, melyet másként beszennyezett.

Agotai átvette az iratokat, jegyzeteket tett és aláíratta a meghatalmazást. Mikor mindezekkel készen voltak, az asszony így szólt:

Most utazunk az anyám bátyjához Békésbe. Ha valami értesítése lesz, küldje a megyéhez, a nagybátyám alispán ott, pontosan megkapjuk.

Ezzel kezét nyújtott és távozni akart. Agotai utját állta.

Még egyet asszonyom. Nem tart ön attól, hogy ha visszajön a férje és bocsánatot kér, nem fogja elutasítani tudni.

— E fölől bizonyos vagyok. Azt hiszem, annál könnyebb lesz a visszautasítás, mert sohasem tudtam megszeretni. Ezzel távozott.

Ugy volt, hogy az esti vonattal elutaznak. Délben Agotai fölkereste őket a szállodában. Váradány nem volt otthon, Helén egyedül fogadta.

— Kérni akarom önt asszonyom, hogy ne utazék ma el, szóló Agotai.

— Szükség volna itt rám? Kérdé Helén meglepetve.

— Nem engedhetem, hogy önt még egyszer bizonytalan sors elé bocsássam.

A végzet akarta ezt így, hogy ismét találkoztunk. Ha csak egy kicsit szeretett volna, most nem fog másodsor is elhagyni. Én szerettem mindig, szeretem most is!

Helén fölállt és hosszan, nyugodtan nézett a férfi szemébe. Azután hosszú másodpercnek szünete után megszólalt:

És én Agotai, nem szeretem önt most, a mint nem szerettem soha sem.

Ne haragudjék meg, hogy ismét ezt mondom, önnek hazudni nem akarok.

— Hiába beszél így Helén. Most már ismerem teljesen, több félre nem vezethet. Az nem igaz, hogy ön soha sem szeretett, az nem igaz, hogy nekem hazudni nem akar, és nem igaz, hogy nem szeret most. Ön szeretett engem mindig, engemet, és senki mást soha és nem is fog szeretni senkit, míg él. Szeretett, mikor méltatlanul viseltem magamat iránta, szeretett, mikor megkértem és visszautasított, és szeretett, mikor másnak nyújtotta a kezét. És ha ezerszer fogja nekem az ellenkezőt mondani, ha ezerszer visszautasít, én újra és újra ismételné fogom önnek, hogy szeretem, és várni fogom a pillanatot, mikor elhiszi végre ezt nekem.

— Nem így beszélt, mikor utoljára találkoztunk. És nem így irt hozzám abban a levelében!

— Akkor félreérthetett volna Helén. Ma, akár-milyen mélyre hajoljak is ön előtt, tudni fogja,

kat diszpolgárrá választotta. Mindkét diszokmány kézdivásárhelyi Nagy Lázár műve s kompozíció és kivitel tekintetéből egyaránt szépek, művésziességek s méltók a két nagy névhez. Az okmányok Budapestről megérkezvén, a városi képviselő 16-án tartott ülésében határozott az átadás mikéntjé felett. Megállapított, hogy a Jókai diszoklevelét a jubileumi ünnepség alatt egy küldöttség nyújtja át, mely áll: Nagy Gábor földmívelésügyi miniszteri osztálytanácsos, Turóczi Adolf fővámgazgató és Benkő Sándor pénzügyminiszteri titkár urakból, kik mind hárman a város születői. — A Kossuth Lajosnak szóló oklevelet jövő tavaszon egy Molnár Józsiás képviselő ur vezetése alatt szervezendő bizottság fogja átnyújtani Turinban. Ezen bizottság tagjai nem jelöltettek ki ezuttal, hanem abban bárki részt vehet, kinek anyagi állapota a hosszas és költséges utazást megengedi.

— **Esküvő.** Jókai Imre, a sepsiszentgyörgyi két polgári iskola jeles rajztanára f. hó 26-án tartja esküvőjét Nagy Ferenc kézdivásárhelyi földbírtokos kedves, szép leányával, Idával. A képzett jeles ifju szép frigyéhez mi is őszintén gratulálunk!

— **Háromszékvármegye törvényhatósági bizottsága** állandó választmányi ülésére megyénk főispánja a következő meghívót küldötte ki: Az állandó választmány tagjait december hó 21-én délelőtt 9 órára a megyeház nagytermében tartandó ülésre tisztelettel meghívom. Kelt Sepsiszentgyörgyön 1893. december 3-án. Potsa József, főispán.

— **A kézdivásárhelyi olvasó-egyesület** f. hó 30-án társas-estélyt rendez, melynek egyik legfőbb különlegessége abban rejlik, hogy nem a tanácsház disztermében, hanem a polgári iskola helyiségeiben fog megtartatni. Ezen helyiség sokkal teresebb, mint a tanácsház diszterme s így csak helyeselhetjük az új eszmét. A kiküldött rendezőbizottság ezen kívül a legjobb művészi erőket szerepelteti ezen estélyen s kétséget nem szenved, hogy ez a mulatság — az ő sok érdekes újdonságával — minden tekintetben sikerülni fog. Melegben ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Jókai jubileum Kovásznán.** A kovásznai kaszinó Jókai Mór 50 éves jubileuma alkalmából nagy-szabású táncszövegalkalmat rendez, melyre a kiküldött bizottság a következő meghívót adta ki: „Koszaros költőnk Jókai Mór 50 éves írói jubileuma megünneplésére a kovásznai kaszinó saját pénztára javára 1894. évi január hó 6-án a „Zöld fá”-hoz címzett vendéglő nagytermében zártkörű táncmulatságot rendez, melyre kívül címzettet

győtrött szegény leánynak szerencsétlen gondolatja, ön ártatlan hiúságból megkoczkáztat egy kísérletet, el akarja halasztani egy félnappal, talán egy órával csak, vagy esetleg a második kérdés, pillanatig kimondását annak a szónak, melyet többé nem lehet visszavonni... és nem felejttem el soha azt a tekintetet, a mit rávetett azért, mert azt mondtam, hogy hadd gondolkozzam — estig. Ha azt hitte visszautasítás volt, akkor is meg kellett volna kérdeznie még egyszer, a férfinak kötelessége ez, ha szeret és nincs e kötelesség alól mentesség. És ön szeretett? Az nem szerelem volt Agotai, az a felháborodás egy elbizakodott lélek kitörése volt, mely nem fájdalommat érzett, hanem hiúságát találta vérig sebezve. A gögjét porig alázva, mert nem borultam az első szóra a keblére, miután azt már elengedte volt, hogy a lábait elé boruljak. Megszokta a könnyű sikereket s még a tartózkodó nőiességi jogait sem tudta többé elviselni. Ezért hagyott el engem, ezért üldözött bele egy házasságba, mely boldogtalanná és koldussá tett, hogy most önhöz kellett fordulnom az ügyemmel, mert nem tudom, találtam volna-e más ügyvédet, a ki a pörömet így elvállalja tőlem.

— Nem bocsáthat meg sohasem Helén! Nem biheti el nekem, hogy szerettem akkor is, de mily különbség volt helyzetünk között!

— A nő, a ki szeret, szeretettelve akarja magát látni, akárminő viszonyok közt legyen is. Azért, mert vagyonom volt, nem akartam csekélyebb joggal birni a boldogságra, mint azok, a kik vagyon nélkül is nagyon boldogok tudnak lenni.

és b. családját tisztelettel meghívják: Hollai Attila, elnök. Dr. Morvay István, alelnök. Dr. Vajna Gábor, alelnök. Finta János, pénztáros. Deák Albert, ellenőr. Bayler Kálmán jegyző. Dr. Bartha Imre, Bartha Pál, Barthali János, Béczassy József, Béczassy Imre, dr. Bene István, Bogdán Zoltán, Butyka Vilmos, Deák Benedek. Deák Imre, ifj. Dobay János, Ebergényi Gyula, Eiser Zsigmond, Fein Armin, dr. Ferenczy Géza, Ferenczy József, Gáll Domokos, Hadnagy Vincze, Horn Mór, Kovács Pál, Lakatos Gyula, Marer Benő, Nagy Imre, Perényi Ferencz, Petke Ferencz, Simó Antal, Sümegh Ignác, Szász Márton, Szóts Albert, Tenkei István, dr. Tóth Samu, Ugron Géza, Vajna Imre, Vajna Mihály, Veress Károly, dr. Zentai Dávid rendező bizottsági tagok. Belépti-díj: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Ebergényi Gyula ur gyógyszerárán s este a pénztárnál.

— **Élelmezési tisztviselők a népfelkelésnél.** A népfelkelés behívása esetén szükség van élelmezési tisztviselőkre, a honvédelmi miniszter tehát hirtelményben figyelmezteti a népfelkelőket, hogy népfelkelői kötelezettségüknek, mint élelmező tisztviselők is eleget tegyenek.

— **A memorandum póré.** A legnagyobb nemzeti-ségi sajtópör, a memorandum póré a jövő hó végén kerül a kolozsvári esküdtsek elé. A tárgyalásra a vádlottak és a tanúk egész nagy csoportja lesz beidézve.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara** 1893. évi december hó 18-án (hétfőn) délután 3 órakor a kamara helyiségében teljes ülést tart a következő tárgysorozattal: I. Elnöki közlések II. (2972—3001.) A nagyméltósági kereskedelemügyi miniszter ur leiratai a vásárnapi munkaszünet tárgyában. III. (2992.) Ugyanazon miniszter ur leirata a mesterséges borkészítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t. cz végrehajtása iránt kiadott rendelet tárgyában. IV. (2962.) Ugyanazon miniszter ur leirata a szesznek Szerbiában való gyártására, ellenőrzésére és elárúsítására vonatkozólag kibocsátott rendelet tárgyában. V. (2857—2985.) A kereskedelmi és iparosztály jelentése az iparos és tanoncziskolák új szervezete tárgyában, kapcsolatban a marosvásárhelyi kereskedő tanoncziskola felügyelő bizottságának erre vonatkozó javaslatával. VI. (2979.) A miskolci társasamara átirata a kamarai átiratoknak az egyes vállalatok és hatóságok részéről való kötelező elintézése tárgyában. VII. (2942.) Háromszékvármegye alispánjának megkeresése Bikfalva községnek a husmérés korlátozása iránti kérése tárgyában. (Az iparosztály véleményével.) VIII. (2704.) Az eluókság javaslata a szekelyföldi iparmuzeum házi

ipari osztályának és a nyárad-szeredai műfaragó iskolának segélyezése tárgyában. IX. (2933.) Az orbai járás főszolgabírójának megkeresése a kovásznai ipartestület létesítése tárgyában. (Az iparosztály véleményével.) X. Jelentés a kamara ügyforgalmával.

— **Dokics meghalt.** Dokics Lázár volt szerb miniszterelnök december hó 13-án éjjel végelegyengülésben meghalt Abbažiában. A holttestet Belgrádba szállították.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara** az érdekelt közönség tudomására hozza, hogy a nagyméltósági kereskedelemügyi miniszter ur Makfalva marostordamegyei községben a heti és országos vásárok megtartását következőleg engedélyezte. Minnden szombaton hetivásár. Április hó 19. és 20-án juh, bárány és kecske vásár, 21. és 22-én szarvasmarha és lóvásár, 24-én kirakodó iparos belvásár. Junius hó 21. és 22-én szarvasmarha és lóvásár, 24-én kirakodó iparos belvásár. Szeptember hó 6. és 7-én szarvasmarha és lóvásár, 9-én kirakodó iparos belvásár. December hó 23. és 29-én sertésvásár, 30. és 31-én szarvasmarha és lóvásár; január hó 2-án kirakodó iparos belvásár. A fenn kitett sorrendet csak a kirakó vásárnapioknak ünnepnapra esése változtathatja meg az eddigi gyakorlatok szerint. A kijelölt napokon kívül netán behajtott állatok a vásártérre nem fognak bebocsáttatni.

— **Lapunk** mai számához mellékelve veszik t. olvasóink a „Pesti Hírlap” előfizetését, melyet szíves figyelemükbe ajánljuk.

RÖVID HIREK.

— **Hajdu-Böszörményről** Farkasni Kiss Zsuzsanna földmivesasszony egy talgán egyedül mezt a debreczeni vásárra, de utközben egy árokba fordult s megfuladt a pocsolyában. — **Ondódon** egy Cseke Sándor nevű majoros ismeretlen okból föbe lötte magát. — **Saágon** Szorozik Viktor parasztelegényt elgázolta a vonat. — **Ó Becsén** ismeretlen tettesek elrabolták Doroszlovaczky Miliczát, a falu legszebb leányát. A rendőrség még nem akadt nyomára. — **Csajágh** községben e hó 10-én Tóti Ferencz 70 éves agg felakasztotta magát, mert nem tudott miből megélni.

Hirdetések.

Egész selyem, mintázott Fou-lardokat (mintegy 450 különböző fajban, méterenkint 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima kockás, csikos, virágos, damasolt minőségben) (mintegy 240 féle fajtában és 2000 különböző szím és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Agotai föllált és megfogta az asszony kezét.

— Nem tettem helyesen, hogy ily messze engedtem fejlődni e tárgyat. Ön ma izgatottabb, semhogy megbocsátani tudna nekem, a kit boldogtalansága okozójának tart. Elviselem vádját és keserű szavait. Mindent megérdelek, és mindent el fogok tűrni Most távozom, de ha meggyőztém önt, hogy jobb vagyok, mint a minőnek tart, ismét fel fogom keresni.

— Ne tegye, válaszolt Helén, ha éreztem volna, hogy még szeretni tudnám valaha, nem kerestem volna fel önt. Ezt ne feledje soha, és szakítson e tervével. Most pedig — kötelezzem le azzal, hogy magamra hagy.

Elfordult.

Agotai az ajtóból még egy búcsuszt mondott, aztán kilépett a folyósóra.

Egy perz mulva visszament a botjáért, melyet ott felejtett, vagy egy szóért talán, a mit még nem mondott el.

Helén ott feküdt a szoba közepén. De nem volt az szinpadí ájulás, a homlokából folyt a vér, a mint estében belehorzsolódott a szék lábába, melyen az imént még Agotai ült.

Agotai megdöbbenve hajlott le az asszonyhoz.

— Helén! Helén! Csak ezt a két szót tudta mondani. Az asszony felnyitotta a szemét.

Nem szólt, de engedte, hogy a férfi a karjaiba vegye és csókját lehelje a sebhelyre, melynek vércseppeit nem kellett lemosni, ott száradtak azok föl az Agotai szíve fölött.

Máriacelli Gyomorceppek

Magyarországon mindenütt ismert és elismert. A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa. A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa. A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa.

Túrós József Gyomorceppek

Budapest, Király utca 12. sz.

A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa. A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa. A gyomorceppek a gyomor és a belek betegségeinek legbiztonságosabb és leghatékonyabb orvosa.

Kovács Ferencz Gyomorceppek Kézdi-Vásárhelyi.

Turóczi László

könyvkereskedő és könyvkötő

Kézdí-Vásárhelyt.

Könyvkereskedésben, az ev. ref. templom mellett, feltalálható a város és vidék összes iskoláiban használatban levő tankönyv és egyéb taneszköz. Továbbá kaphatók: társalgási, gazdasági, gazdasági művek; mulattató olvasmányok és regények. Imakönyvek egyszerű és díszkötésben s naptárak gazdag választékban.

Nagy készlet van karácsonyi ajándéknak alkalmas képes és mesés könyvekből.

Kitűnő író- és levélpapírok, borítékok, írószerek, pecsétviaszok, ostyák, különféle tinták.

Hegedű hurok és egyéb hegedű részek.

Bőr-, fém- és aluminium pénz-, szivar- és dohánytárcák stb. stb.

Megrendelek, úgy magyar, mint más nyelvű könyveket és folyóiratokat. Új folyóiratok mutatóján füzetei üzletben megtekinthetők. Megrendelek továbbá: hangszereket, hangjegyeket, kaucsuk- és fémbélyegzőket, egyszóval minden a könyv- és papírkereskedői szakba vágó cikket.

Könyvkötészetben elkészíték minden könyvkötői munkát, az egyszerűtől a legdizsesebbig, úgy a legfinomabb díszmunkákat is.

Harmincz évi tapasztalat lehetővé teszi nekem, hogy az anyagot jó minőségben és olcsó árban szerezhessem be, mi által összes árucikkeim, valamint a könyvkötői munkák árát a legmegtérülőbban számíthassam s midőn a mélyen tisztelt vásárló és dolgoztató közönség további becses pártfogását kérném, maradok

mély tisztelettel:

Turóczi László,
könyvkereskedő és könyvkötő.

A BUDAPESTI BAZÁR

1894. évi XXXV. évfolyamára előfizetést nyitunk.

Szerkesztő: KIRÁLY JÁNOS.

Bátran állíthatjuk, hogy a Budapesti Bazár a háziasszonyok nélkülözhetlen divat- és háztartási közlönye.

Utalunk a Budapesti Bazár minden számára, mely úgy a divat, mint a háztartás és kézi munka köréből teljes képet nyújt.

Dacára ennek a Budapesti Bazár úgy fényes kiállítását, mint szépségét tekintve, a legelőkelőbb magyar divat-közlöny.

A Budapesti Bazár mindazon előfizetőinek, kik félévi előfizetésüket egyszerre beküldik, egy közel háromszáz arcképet tartalmazó díszes Emlék-albummal kedveskedik, melynek czíme Emlék-album. A Budapesti Bazár munkatársai, előfizetői és a Rózsaszín-szalón tagjai írásban és képen. Nem előfizetők ez albumot 3 frtért rendelhetik meg.

Pompás, színezett divatképet, a borítékon fekete nyomatu divatképet hoz a Budapesti Bazár mindenik számára! De dacára

ennyi kedvezménynek, a Budapesti Bazár minden számához egy 16 oldalú rendkívül érdekes regénymellékletet is ad.

Szépirodalmi részében elsőrendű írók munkáit közli s tárcacikkei legnagyobbreszt illusztrálva jelennek meg.

Több rendkívül érdekes melléklete van a Budapesti Bazárnak; így: monogram-ívek, természetes nagyságban kivágott szabás-minták, szabás-minta-ívek, stb., stb.

Igen kedvező találkozó helye a Budapesti Bazár előfizetőinek a Rózsaszín-szalón, melyben az előfizetők díjtalanul levelezhetnek.

Bő tartalma, szép képei és hasznos mellékletei a Budapesti Bazárt maguk ajánlják:

A Budapesti Bazár előfizetői a főiven közölt képek természetes nagyságban kivágott szabás-mintáit megkapják ingyen.

Az előfizetési felhívást, virágos ígéretek a Budapesti Bazár nem tesz, mert XXXV. éven keresztül kedvező közlönye volt a művelt magyar hölgyvilágnak.

Ábrái, képei a szépségüket véve első sorban irányadóul, művészi kivitellel bírnak.

Reményünk biztos, hogy a Budapesti Bazár köré fognak csoportosulni azok a művelt magyar hölgyek, kik hasznos és szépségű s úgy a divat-irodalom, ízlés, takarékoság, mint a társadalom minden ágát felölelő lapot akarnak járattatni.

A Budapesti Bazár előfizetési ára:

Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyed évre 2 frt.

Az előfizetési pénzek ily cím alatt küldendők:

KIRÁLY JÁNOS szerkesztőnek
Budapest, Koronaherezeg-utca 17. sz.

Olvasta Ön már ezt a hirdetést?

NE VEGYEN SENKI

karácsonyi ajándékot,

mert mindenki ingyen kap

egy 50 pompás színes képet tartalmazó és díszes kötésű nagy

Magyar történeti albumot,

egy Szépirodalmi könyvet (regény, elbeszélések vagy költemények),

egy Szabad Szó nagy képes naptárt

egy 40 színes képet tartalmazó

TÖRVÉNYBAKTER

czimű könyvalaku regényt,

a ki

legalább egy negyedévre Budapesten 2.50, Vidéken 3 forinttal bármely naptól fogva a „Szabad Szó“-ra előfizet.

Előfizetések a „Szabad Szó“ kiadóhivatalához
Budapest, VI., Teréz-kört 41. küldendők.

A „MAGYAR TÖRTÉNETI ALBUM“
a legdizsesebb magyar történeti munka lesz, mely eddig a sajtót elhagyta. Nem kevesebb, mint ötven nagy pompás színes képet fog tartalmazni, melyek a történet legkimagaslóbb és legmagasabb jelenetét fogják ábrázolni.

A „MAGYAR TÖRTÉNETI ALBUM“
a „Szabad Szó“-hoz hasonló nagy alakban, rendkívül finom vastag papíron, művészi díszítésű kötésben fog megjelenni. A képeket kitűnő magyar művészek készítik és a mellé csatolt szöveget, Magyarország történetét, egy fényes tollú írónk írta.

COGNAC-JPAR
Részvény-Társaság
BUDAPESTI CÉG
KORONA-COGNAC

gyárára és gyárműveire vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos magy. kir. közp. vegyiskísérleti
kémiai és állomás.
(Földmívelési m. kir. miniszterium.)

Sz. 1487/1892. Az orsz. m. kir. kémiai intézet és központi vegyiskísérleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy **Cognac-Jpar részvénytársaság** cognagyára a modern technikai és az egészségtudományi követelményeknek megfelelőleg van bevezetve s az ott gyártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötfele) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találhatott.

Budapest, 1892. október hó 28-án.

Az igazgató helyett:
Tóth s. k.

[Kapható Kézdí-Vásárhelyen:
Kovács Károly és Bándy
István uraknál.